

שבועון

בית"ר ת"א: זה קרה
גם בשנות ה-40
רבי-שיח ב"מעריב":
הומור בספורט
לקראת בואה של
"אסטון וילה"
מחמאות לרוני רוזנטל
בכנס בשוודיה
גימיק הבחירות שלא בוצע
פוסטר: סגל נבחרת הכדורגל
השנה שלדורון ג'מצי

עריכת ניכדים
23-21

CAMEL

גלה את טעם ההרפתקה.
Discover the taste of adventure.

אזהרה - משך הבריאות קובע כי העישון מזיק לבריאות

מקרא: מ. אלחל

משה גורלי

הומור בספורט והומור בעתונות הספורט. זה הנושא. לא, אין הכוונה חלילה לעשות צחוק מהספורט. זאת זה ממילא עושים העסקנים, המאמנים, המתקנים והשחקנים - אלא לרבו ולעשות ספורט ברוח צינחה, קלילה ומבודחת יותר. הרבה היה אפשרי אילו הספורט בישראל היה בידור, כמו הפליטיקה למשל.

אבל, לא הספורט כאן הוא מלחמת עולם. תועם שנתן בידי אנשים קוררים, היסטוריים, לחצים ורציניים עד אימה. נטולי כושר התבוננות עצמית, שלא לרבו על התבוננות מצד הולת, גם העתונות מתייחסת אליהם ככאלה. אפשר לעשות מאשייה מדור לוי, לצחוק על שמיר ופרס ולבקר באכזריות את אריק שרון. האם ראיתם משהו דומה על שמעון מזרחי למשל? ספורט הוא אחרי הכל בידור, כמה פעמים אתם נזהרים ונזהרים בקריאת מדורי הספורט לריון "הדומר בספורט" שערך "שבועספורט", נבחר משתתפים שהוכיחו שאפשר גם אחרת: אריה מליניאק (מעריב), מלודיזט - פרשן שמסוגל לצחוק על עצמו ועל אחרים ולכתוב משעשע מבלי לפגוע ברצינות טיעונית דרך פגזים לס (ידיעות אחרונות) כותב צבע בבית, אריה ופרופיליה אביב הברון (סגן עורך העיר), גם עורך את מדור הספורט במקומות. האויגו והשתתפות, חכרי מדור הספורט של מעריב, אבי מלר, מרבי מולק, קרבי שם מרוב, עמי שול, בן בנפית, אלי כסיר וגרעין עמיהו.

ולדרגה שיתח "קטראי" משעשעת. הספורט הישראלי ועתונות הספורט הישראלית, ספגה כאן גול עצמי.

מקור "הרע"

זו ספורט זה בידור או לא? מליניאק: מאיפה מתחילה כל הכביעה - מהספורט? בארצות אר דבר כזה. אם שחקן נחמד על חזותו של מליון דולר מפרסמים אותו במסיבת עיתונות ומתירמים מסיבת לכבודו. בישראל, כשאני עתונאי מוצא איתו חוזה של שחקן מליגה ב' אחרי ששכב שבועיים במארכים בלילית, מפרסמים את בעמוד הראשון כאילו חתם איהו ווטרנייס. חוץ מהספורט ישנם הרמזים של אנשי הספורט ועתונות הספורט. הרימונים לקוחים מהקרב על הגולן - לחיות או לחולל, עם חגב לקיר ושטיות כאלה. מגיע ג'ונסון, לפני המשחק חשביני נגד דרוריס ריב על להיות או לחולל - הוא אמר שספורט זה בידור טוב שיש משחק שביעי שיהיה עוד קצת בידור לכתוב. זה משחק גישה נכונה. ארץ, הספורט יתר רציני מהכל, מהעסקים, מהפוליטיקה. אפשר לצחוק על דוד לוי ועל יצחק שמיר, אבל תנסה לצחוק על שמעון מזרחי.

הבירן: לספורט בישראל קשה לקרוא בידור. איהו בידור זה כשרוחמים אותו רבע שעה בקופה ואח"כ עוד רבע שעה בבניסות. כשאנחנו כבר מתיישב במקום, אם יש לך בכלל מקום, או קליפות הרעיעים מתחילות לעוף לתוך האוזניים ואם אתה עוד נמצא לספר בידור או ב"כ, בעיניך בימק"א, אתה מתחיל אותה בידור 18 וגומר בסורה 8.

זאת יש קליניאק לתמוך? לפי אנשים כאן לא מסוגלים לקבל והומור. אחי

קריקטוריסטים מדברים

יעקב פרקש (נאב) וגרעין עמיהו מפרסמים בקביעות קריקטורות ספורט ב"הארץ" ו"מעריב".

זאת והומור זה לדעת לצחוק כשרוחמים על היבלת שלך. זה צחוקים רק כשרוחמים על יבלת של אחרים.

גרעין עמיהו, פרקש, בחקור של משה, ציורתי 4 קבוצות כנער 4 חברים מתנהגים במקרה. בידור ירושלים יצא "הרע". למרות הגיעו עשרות סלופנים שאיימו לשרוף את "מעריב".

ישראלית

אחרי: גרעין עמיהו

גול עצמי

הספורט ועתונות הספורט חטפו גול עצמי בסימפוזיון "הומור בספורט" שערך "שבועספורט" בשבוע שעבר. ד"ר מנחם לס, אריה מליניאק ואביב הברון, הגפיקו כמה מסקנות עצומות. בארץ, הספורט יותר רציני מהכל: אפשר לצחוק על דוד לוי ועל יצחק שמיר, אבל תנסה לצחוק על שמעון מזרחי. כולם כאן היסטוריים, לתוצאים ורציניים. בפעם האחרונה שהברון וזכר שחקן מחיך זה היה אורי אשש מבית"ר ירושלים, שתפס לרוני לוי בביצים וחייך כרי שהשופט לא יתפוס אותו.

חשם וחלילה להיזהר בריכים שלא עוברים בטוויזיה. כשאני מתחיל על השדרים בסי.בי.אם. אני משוגע מנקאה. לדעתי, שדרן ומרשן בטלוויזיה לא צריכים בכלל לרבו על המשחק. צריכים לשבת כשני חוקים מתחבובות ולצחוק על כל העולם וברור אנב להתייחס למשחק.

אין מאמן מחיך

הבירן: בטלוויזיה דווקא יש הומור. ארבל זה הומור ויש גם ברשל, שזה בידור. על ארבל ראית שכל הזמן הוא עוצר עצמו כדי שלא ייפול לו משהו שלא עזב את קנה המידה הלאומי. לי לעומת זאת יש יתרון: אחי לא מכירים ולכן אני עושה חשבון רק לעצמי. אבל התופעה מוכרת. גיורא שפיגל לא מדבר עם "העיר" כי אשור לוי כתב פעם משהו על מכבי שהיא לא אהב. מאז "העיר" חזקה מבדיחות. ואם נחזור למאמנים ולשחקנים, דני שקשה למצוא מאמן שמחייך - הוא הוא מחייך כבר אינו מאמן. בפעם האחרונה שאני זוכר שחקן מחייך זה היה אורי אשש מבית"ר ירושלים, שתפס לרוני לוי בביצים וחייך, כרי שהשופט לא יתפוס אותו. זה הקהל שאנחנו מתמודד איתו וזה גם הקהל שכאן למגריים.

אורחי הדין - בעיני זאב

חירות הספורט ומבט ספורט

לא בזמן היה רק "חירות הספורט", עיתון הספורט היחיד בארץ שכולם חיכו לו, במיוחד ביום א'. זה שכתבים בידור ברור ויחידה גבאי, שדור כוכבים. חילת הכוכבים בעתונות הספורט כמעט שלא ישת ומה העבודה שסגנון הכתיבה ב"חירות הספורט" היה יבש ועובדתי מאד וחיות הכתיבה שר אישה. הסיבה היא אולי ריבוי הכותבים ומיעוט הקוראים. מי הכותבים - בר"כ חובבי ספורט מתחילו לכתוב, קיבלו ג'וב והיו לעתונאים, בלי דקדק המקצועי המתאים מבחינת השפה והמבחינה המקצועית. לרובם אין גם מספיק שטח לכתוב ואין במחן עצמי. לרובם גם אין חושש, כמו שיש לי או למליניאק.

הבירן: הייתי מעורב לפני כמה שנים עם רמי דוהולין בירחון בשם "מבט ספורט". גם אריה ומלר נטו שם. זה היה חומר, זה היה מתחכם ואחרי שנה זה פשוט נגמר.

גרעין עמיהו: בסדר. אולי ההפצה שעבדת רע ואולי אחר הכדורגל שפתח את העמודים - תפסו חלק מהחומר. עם צילומי הצבע ופשוט כזה במסכת. -אנחנו עושה עיתון, אתה חושב מי הקראא שלך ומה הוא רוצה? -הקהל שלי זה אני. אני כותב מה שאני נהנה לקרוא. -ואם תקשקש כך גם עתון שתצטרף למכור? -כן. עשיתי פעם עתון כזה והוא כאמור לא הגיע לום מקם, אבל אני אישית לא יכול לעשות עתון אחר. יש לי בעיה עם זה.

הומור וביקורת

חמי פולק: מעט כתבתי על תופעה שנראתה לי כחירת אצל צביקה שרף והיא: להפסיד משחקים במחנה הדין. תגובתו הייתה: היית פעם מאמן בדרסל? כלומר, אין לך זכות לכעוב אלא אם אימנת. אכן פני הדברים אף אחד לא יכול לכתוב חוץ ממליניאק. מליניאק: שטייניץ כתב שגם אני לא יכול לכתוב, כי אני מאמן רק בארצית. ובעניין יכולת המשחק לקבל ביקורת, הם מתחילים לנשנים כאלה שיש להם קרדיט ואלה שאין להם. מי שיש לו, של לבא בסוף משחק ולהגיד "אני אשש", ולצאת גבר. מי שאין לו, יגיד "אני אשש" וילך הביתה. אם שחקן אמר "זה שיקל של מאמן", וממיר לפרס, סימן שאינו מרגיש במח. אם היה מרגיש במח אולי הם גם צחק על עצמם.

שר שולח בארצית מעריכים בעיקר והומור על חשבון עצמך. סיפור אשפייז נחמד הוא הסיפור על רם ולוואט, מאמן קבוצת הכדורסל של מכללת צפון סמלית - אחד המאמנים והעצרים המפיקים ואיש המשכורתו עוכרת את חצי המיליון לשנה (בדולרים). הוא מרשה לעצמו לצחוק על שש. "לראשונה כשיצאתי לבחון שחקן, סיפר ולוואט לריון לפרמן בטלוויזיה, אמר לי יש בחור צעיר מלונג איילנד שאתה חייב להחליט, נסעתי לשם וראיתי אותו. לא רציתי אמרתי לעוזרי. דוד מר, ולא יהיה את פעם שחקן. במקומי גייסתי אותו, לארי שפיגל, וראי שמעתי עליו, מאור ברזל נכחתי. מצער הדוא, שלא גייסתי באמת, לא יצא הרבה. שמו היה ג'וליס ארונז'ן."

מנחם פרקש: חתברתי של הספורט בישראל שחקן בדיכית של תרבויות הסנאי, הוא תפס תפוח בידור. מה קורה באמריקה?

שר שולח על היחס לספורט בארצית ילמדו חלק מהמורים והאנשים ריצ'רד גינסון, נשיא לשכת, תפס למשחק בייסבול של הניידורק מטס והתחיל לפרש בטלוויזיה. אחרי שגילה ידע מזהיר שחקן התרוח נישמן בכסאן ואמר, כשיא יתחיל לל מה שעשיתי עד עכשיו וכל מה שאתה עושה, ולו רק משום שאלה הביאו אותי למצב הזה. הוא מתייך כבר אינו מאמן. הנשיא, שפיגל, שדרן ספורט ששיאנו, נוהג לכתוב שש "שדר לעצמי של שחקן קאסבי. לקאסב, שש שדר קבוצת הבייסבול של שיקאגו, יש שדר שפיגל כש הציג קארי. אשקור לק קארי בליבו

דלות החומר

אבי מלר: בעתונות האיתות האנגלית, יש מדור שבועי של ציטוטי הסבוע בספורט. הברקות כמו המשפט האלמותי שטבע ביל שאנקלי הנורול "הכדורגל זה לא ענין כל חיים ומות, אלא הרבה יותר מזה". מישהו מצליח להיזכר במשה דומה כאן באיזה כשפט שטן במיוחד, שאמר מאמן או ספורטאי ישראלי? לפי לפני כשנה הצעתי משהו הומוריסטי: לערוך לספורטאים משאל שלא קשור בספורט. למשל - אם היו מכניסים אותך למכונה זמן למשל - איך חקשה היית ודור. מהחשבות שקבלתי, חולסתי לנגנון את העניין. הספורטאים כאן פשוט חמרי "פרובאליס", לא מסוגלים להגיד משהו שתוכל לידגות ממנו.

לא יותר מברירה

הספורט הישראלי ברובו, אולי כמו הפוליטיקה שלנו, הוא כל כך מנחיק בעצמו, עד ששום חומר לא יכול להתחזק אחר. הספורט הוא חיי כאילו ספורט, או אפילו לגשש החיזור עם תיכיל"ר המפורסם שלהם אין סיבה להתחזק ולהעלות חוץ. הדבר הרציני היחיד בספורט הישראלי הוא הרצינות התחמית שבה רוב הספורטאים והעסקנים לקוחים את עצמם. הם מוכרחים, מסבכים, כי מי מוכן לחזות שהוא לא הירבה יותר מברירה.

חמי שריר

בארצית, הייתי נזה מר למי שאני כתב ספורט. המעמד שלנו נחות. אני בטוח שגם אתם, ככתבי ספורט, נשאלים מתי תעשו סוף סוף משהו רציני. בארצית הספורט הוא עיסוק מכובד, המעמד האינטלקטואלי של מאמנים וספורטאים גבוה יותר, ועתונות הספורט, ברמת גבוהה יותר. אחרי קשור בשני. כי גם אצלנו, האחד קשור בשני, אבל ברמה הנמוכה ביותר. מליניאק: פעם פגשתי בארצית שתי וקנות בנות 70 שריברו על בורדסל בתחלופות ובהבנה שלא חיתה מבייטת את בכירי ופרשנים מה. כשסיפרתי שהייתי באשינאל קיץ, התרגשו כאילו זכו לרור עם השכינה בכבודו ובעצמה ולא חשבו שמדובר בקיץ באיזה ראוכליית אוקייז במדור התיכון. זה מה שהיה על המסך ועל הכתבד שיש לספורט תרבות חכלילית. כאן מתחילים על זה שמי שמתעסק בספורט מסוגל בכלל לכתוב.

ישראלית

ספורטאים

כדורסל + משה לרד

11 בעקבות אחד

בציקה ואייטו הפעילו הטילו וטו על מיקדון צמוד ב"ס השניות של מסק'זמן. שני המאמנים סבורים שמה הם אמרים לשחקנים זה לא עניין לכל האומה. השחקנים צריכים לשמור וחו לא יש בזה משהו. למי שנים תוארו כיצד שמר משהו על תארו העולמי באיגור, רק משום שבחדר ההלבשה שלו היה מכשיר טלוויזיה בשווי 39.99\$. אחד מעוזריו של האלוף דאח את הקרב בחדר ההלבשה והאזין להוראות שניתנו למתאגרף היריב. למחרת כתבו בעיתונים שאם היו ליריב 39.99\$ - הוא היה היום אלוף עולם... 40 הדקות של מכבי וברצלונה ביד אליהו. הן רק אחד חלקי 14 ממה שמצפה לנו העונה. רק 40 מבין 560 דקות ארוכות ומזויזות, בלי לקחת בחשבון הארכות ואת שלב ארבע האחרונות. שלהן ייעד סבב משחקים בנפרד.

בציקה שרף אמר לי למחרת המשחק משהו מעין זה: טוב לצבא בקודת מאסר להפסיד בקודת. איי מסכים אתו. באותו לילה שבו לא התרחש הוס של מיקדון מעונה שעברה, בסביבות השעה 10.30, שמעתי כמה מאמנים אומרים שרצוי היה להפסיד בחצי נקודה. למה חצי? כי זה מאב יותר מנקודה.

אלה הם, כמובן, הליאופרדיס ואנחנו מכירים אותם. המכנה המשותף למאמנים מחסוג זה: כולם רוצים לאמן את מכבי ת"א: רק מעטים יכולים. הליאופרדיס מזהים עם צד אחד. שלא כמו בפוליטיקה - שם עוד אפשר להקים ממשלה תמכונה. משום מה, "אחדות" - אין בספורט אחדות. אין הפועל מכבי ביחד. יש מכבי ויש הפועל. וזה גם הדינאמיקה ויפגשו. אותם חכמים בלילה, על בוס בירה, מיהו למסוק את פסוקם לערב זה (מה מוסר שיתק הערב זה?) וכסיום מסיבת הקיטורים רק שאלתי כמה דיוויזיות יש להם ומתי היתה הפעם האחרונה שהם לקחו time out בבניע אירופה. לא צימתי לחשובה.

שאלה:

למה טלוויזיה להראות במוצ"ש 10 פגמים חלקי וחורר את המאשלה של השופט הצ'כי שהרים רק שתי אצבעות ולא שלוש אחרי הוריקה של חן לימן, ולא לתת 120 שניות ממשחק אחר שהיה בשבע שעבר, זה שבו ניצחה הפועל ת"א באויסשקין את אלימפאקוס?

7 - שעה טובה

המשחק בין הפועל ת"א לאולימפאקוס החל ב-19.00, מכבי וברצלונה שיתקו ב-20.45. איזו שעה מצאה יותר חן בעיני? שבע כמובן. נוח יותר. לא הורג את כל הערב. אפשר להנעיל אמיל להצגה שניה. 8.30 זה אף פעם לא 8.30. המשחק נדחה, מתחנך כמו גמי לעיסה. עד שמצליחים לצאת מחיל-ההסגר ומקום - השעה כבר קרובה ל-22.30. שעה טובה בליווי, אך בזה עם השאר? המשחק באויסשקין לא החל במקרה ב"ר. גם טוג'ה הציגור לא עמדה לפני מארגיו. טובה הקומה של העמדתה. היא שהכיתה שלקחה יחיה ערב. מוקדם. היוונים ביקשו לשקול את המשחק לארצם, הליו לצורך זה שלטי פירסומה ואני לא מכיר. נבצר שהיה אמר לא להצגה הכספית שהנחו למי. כך או כך - שבע - שעה טובה.

Εκκίνηση για τους «ατρινόμαυρους» στην Εύρωπη

Με τον Γκάλη τον Γιαννάκη και τ' άλλα παιδιά...

דואו נשמה שוב בפעולה

הכותרת של "וראדיו" (וראדי-ערב, בתקופה קרוב ביוזניה: מעריב) אומרת: "עם גאלי ויאנקי זה צריך להיות אחרת". ואמנם - אם לשפוט על פי הצגתו הביתית הראשונה על ד'רביט, אריס באמת נראית אחרת. קיים אקו (בוס, בוס), כמו כל שחקני סרטובוס, והישו לסלונקי באיחור של שתיים בגלל ערפל שהחישב על מסלולי ההמראה של הלוקון באותה והומתעו לראות את שמו של מאנאיטי יאנקי בהרכב ארי (יווני טוב אינו מבטא את ה"ס" בסיום - ועם יוונק נגח כמו עם ויוונק).

אחרי קץ של מריבות, דרשויות כספיות שלא נגעו, בקשה לשחרור שדחתה, הגיעו לבסוף הצדדים ליד פשרה: 750 אלף דולר וכך מורסם, לא בהכרח נכון) לשתיים ויאנקי שוב שלט, של ארי. בעוד ששתיים - ותועפם לו הפרס, שיהיה או בן 31, לכל כיוון שירצה. בשבוע הבא נראה שוב את "דואו נשמה" בפעולה.

או ברצלונה, ברצלונה

סיפור יפה על ברצלונה, בכמה שנים טובות צעירה יותר. באה למשחק מול הפועל ומתגן במסגרת מחויקות נביע (בעונה 1981/2). לרמתין לא משנה הפסד או ניצחון. לבארטה זה משה נצחון יעלה אותם לחצי הגמר.

אריה נבענו, או הפועל ר"ג, מקבל טלפון על הבוקר. משהו מראשי ברצלונה מבקש לשוחח אתו בבית המלון. טלפון לאיתן מגידו. "איתן, בא, הם רוצים לדבר אתנו".

בא. יושבים הספרדים מול שני הישראלים ומפליגים בשבת של... מאלמה. "אתם יודעים איזה מקום חלומי זה?" - אומרים שואלים האחרים את המארחים. יודעים. "תוכלו לבלות שם יפה מאוד. אתם רוצים להישאר?" - מבינים. "אז מה העניינים?" - בואו, קניוקס, אתם יודעים, אנחנו לא משחקים. יש לנו מאמן ועלנו לשוחח אתו.

דיברו או לא. הפועל רמתגן ניצחה. הספרדים חזרו הביתה. איתן ואריה נשארו באן.

תעודת כשרות

חברה גבות הורמו כשרא שוב את מליניאק הגדול על המסך הקטן. ידוע שאנשי מכבי ת"א אינם רוצים נות מדיברי הפרשות של מליניאק. יכול להיות שהעניין כבר בתקידת, כשהנשוא מי תהיו שוב של האריה למסך.

ומעניין לעניין באותו עניין, אם כי אצל האח הקטן. רדיו. שימי ריגו חוזמן על ידי מחלקת הספורט של "קול ישראל" להיות הפרשן במשחק מכבי-ברצלונה. מה שהיה ברור לשימי - לא היה ברור לשדר המשחק, דשן ורד. הא תחילת שתי כחא ילוח אתו בדבר פרשנות.

בית"ר. זה קרה בעונות 1944/5...

נורדיה, מבין חזמוניות חבלטות המאמן לאיוש חס (עומד, ראשון משמאל) ולירד אברהם בוגדט. רביעי משמאל - נער צעיר שעתיד להתפרסם בשם נסים אלמליח. לידו, חמישי משמאל, חבלם שוראל (מושטוח) ויוס. ראשון מימין, שרוא (קציץ) גרינולד ולירד ארנסט (דומס) וינבורג. ברע, ראשון מימין, ח"קמט"ן לונת דבורין.

נורדיה, על מה ולמה?

בשלהי שנת 1947, בחדי המידעו האחרונים של ממשלת המנדט בארץ-ישראל, החלט על פיזור סניפי בית"ר בארץ, שרבים מהם שימשו מחסו ומסחה למעלות האירגון הנבאי הלאומי. חובבי הספורט לא יכלו להשלים עם רוע הנידוי. בשעת ערב מאוחרת נכנסת הנחלה בית"ר ת"א לבנין של צבי לנצנצ, בעל קסם "לנצנצ" בדוח שינקין, מאו ומאמר מעו של אחרי בית"ר. את השחקנים ייצגו וקמט"ן לונת דבורין.

לנצנצ אמר שאחרים מכניסי בית"ר בפולין כמו בשם "נורדיה" ומדוע לא להסב גם כאן את שם הקבוצה ל"נורדיה". הצעין התקבל.

נידסה אחרת אומרת ששחקן חסם "נורדיה" הוא בשכונה הנכללת עם מנצרת זאב, לא הרחק מבניין המשיכיר לצ'יכין ברחוב רינגולד חסם, שנקרא אז בשם זה.

בכל אופן - שינוי השם גרם לכך שהקבוצה נרשמה מחדש להתאחדות לכדורגל. עוד נאמר לשחקנים שמי שרוצה להיות חשף ולתמוך לקבוצה אחרת - תופשי לעשות צער זה. כל שחקני בית"ר, להוציא אחד, חתמו מחדש כנורדיה. האחד שלא חתם ומאחורי יותר חתם את הקוסם למכבי ת"א, יוחי צוק שניאור, כיום אחד משני סמאני הנבחרת הלאומית.

אמרת היידוק, אמרת בית"ר, אמרת הכל

סליט, עיד במיד גדל של מתחזקות חוכמת לחץ הם ואריאטי ביגוסלאווית, מוכרת אצלנו בעיקר בזכות קבוצת הכדורסל הייצוגית שלה, יוגוסלביסטיק, אלופת יוגוסלאוויה וידידתה של מכבי ת"א בבית המגר.

אולם בשנות הארבעים נשלח את הכדור בעיד קבוצת הכדורגל שנוצרה בשם "היידוק". ויתור זו קבוצת הנבא יוגוסלאווית, ששייך באזור ואורי סדרת משחקים במצרים - בעיקר לארץ-ישראל.

עוד בשהותה במצרים, אמר לו מוכתר, בכיר שחקני מצרים מקבוצת "א.ס.ג." (ניישותל שטחים קלוד) קהיר "במלחמה עליכם להחיות מקבוצה אחת בית"ר תל-אביב. זו קבוצה של מאשיסטיס".

המלה "מאשיסטיס" הייתה מיד את ורשית אצל "היידוק", שחקניה היו קומוניסטים. בבואה לארץ, שיתק "היידוק" בשבת מול מכבי ת"א ונרשמה לו להלם בגאון גבה 12:7.

למחרת, יום ראשון (6 במאי 1948, יומיים לפני סיום מלחמת העולם השני, ואנחנו משחקים כדורגל). מתייצבת "היידוק" למשחק חשף בארץ, והפעם מול סניף מלחמת העולם השני (דומס) אחרי 30 דקות מובילה בית"ר 4:0 קציץ (שרוא) גרינולד, נתן פנץ, סימן אלטס ארנסט (דומס) ויינבורג. מובשים שחקנים ושרואים את היוגוסלאווים חפוי ראש לחורי ההלבשה. במחצית השנייה הצליח היוגוסלאווים רק להקטין ל-2:4, אך לא להנצית את הגלולה הזו.

הן היה תנצחון והודין, שחובב אפילו על בני מרליה ומני או - אמרת היידוק, אמרת בית"ר, אמרת הכל.

יוגוסלביסטיק

סליט מלחמה

3 נקודות בדוריה ביגאן

"גימיק" החדירות שלא נמצא

"נעמלות הזהב" של רומניה - דניאלה סיליבאש, אדריה רובינה, גריאלה פוטוריק, קאמליה חרינה, אונייה גוליאה וז'לסטינה פופא - שוכנו במלית הבסיס הקבוצתית ב-8 מדליות אישיות (3 זהב) באולימפיאדת סאול, אמריות להגיע לישראל אור ליום א', לסדרה של ארבע הפעות ואות הראשונות שלהן, אחרי ההצלחה הגדולה.

"שלוש נקודות" מביא לראשונה את הסיפור שקדם להבאתן, רוזקא עתה בחודשיים לפני סיאול גובש רעיון להביא ארצה שלוש מתעמלות רומניות, שני מתעמלים קוריאנים, שניים מארצות ארבעה מהונגריה, לשתי הפעות, שיהיו "גימיק פירוטומי", במסע הבחירות של המערך.

ההפעה נעדרה להתקיים יומיים לפני הבחירות.

מכאן החמנה הרשמיים למתעמלים נמסרו להם בסיאול. הסכמה הגיעה מתקראנים, האמריקנים והרומנים. אנשי המערך שתכננו את ה"גימיק" בקיץ להפגיש את שמעון פרס ויצחק רבין עם הספורטאים האורחים. המבצע כולו אמור היה לעלות כ-100 אלף דולר. האמריקנים שטיפלו בעניין זה נהנו סיכור עצום, מה עוד שנאמר לו שמיפגעת הערכה מוכנה להשקיע ב"גימיק" זה רק כ-20 אלף ש"ח. בעקבות זאת נשלחו והדעות טקסס לכל המומחים, על דריית האידוע.

מוביל הפועל יצחק אופק מבחיש את הסיפור.

דניאלה סיליבאש על הקודר. הסכמה בסיאול

יארזוגלו נחקר אם בא בשליחות ריגול

סטיב יארזוגלו, מאמן אולימפיאדס פראנס ששיחק בשבוע שעבר עם הפועל ת"א באוסיס קין, לא ידע שלחבר הממשלה מאורות מכני ת"א את כרצונו ביראליה.

הוא היה מעוניין להישאר ביראליה 24 שעות נוספות, כדי לחזק את המשחק ויגיש למשורר "אל" על" כדי לבדוק אם יכול להישאר בארץ. חוסר לו שהגיע לישראל בכריס קבוצתי ואינו יכול לצי את לשונות.

הוא סירר שכמהלך בריקת הבחנים, נשאל אם בוצעו להישאר בארץ, כדי לבדוק את השאלה. הוא טען שיש להחליט עליו, אך לא ידע שיש להחליט עליו.

הוא סירר שכמהלך בריקת הבחנים, נשאל אם בוצעו להישאר בארץ, כדי לבדוק את השאלה. הוא טען שיש להחליט עליו, אך לא ידע שיש להחליט עליו.

סטיב יארזוגלו, מדגים ביד אליהו (עילום עדי אבישי)

מנכ"ל חליפה למנכ"ל דניאל (צילום: יונתן שאול)

נחשלתו הנבחרת הלאומית ונבחרת העתודה ייצאו לטורנירים בינלאומיים בספרד ורומניה. מתווכים טיפוסים.

מנכ"ל חליפה למנכ"ל דניאל (צילום: יונתן שאול)

נחשלתו הנבחרת הלאומית ונבחרת העתודה ייצאו לטורנירים בינלאומיים בספרד ורומניה. מתווכים טיפוסים.

מראשית גארת, הויכוח על לטונים בבוזים (צילום: ישראל מלובי)

מנכ"ל חליפה למנכ"ל דניאל (צילום: יונתן שאול)

שיילור בונה וילה

דוד מלא. מאלמוניות למיחות

אבי מלך

מי שמחפש הוכחות - ואחרי הכרזת ישראלים למדי הנסיון נהגים לעשות זאת חרשות לבקרים - שאסטודיולה, המגיעה להתמודדות עם נבחרת ישראל, בשבוע הבא בחיפה, איננה סתם נמושה אנגלית, יכול, בראש ובראשונה, להסתייע בסטטיסטיקה המידית, וזהו אמר הקודר של וילה העונה.

אמנם מקום במרכז הסבלה איננו אגריקציה לשגשוג, אבל מה בדבר תוצאות העימותים הישירים של תוליה עם האריות שבחבורה האנגלית - בכקשה את גוריון, המליכה, שטענה רק פעם אחת בחיפה, רמסה אסטודיולה לפני שבועיים, 1-3. את אסטודיולה, האלופה המיועדת של רבים, ניצחה העולה החדשה מבריסטול, בתיבורי, 2-3. מול השלישית, מילול, הסתפק תניכי גראהם טיילור 2-2, וגם ליברפול לא הצליחה לצאת מוילה סאק עם יותר מנקודה ושע, 1-1.

קודר לא רע לקבוצה שחורה השנה לליגה הראשונה, לאחר עונה גלולה אחת בשנית, ולמעשה קודר המעיד כי מונט מעידן המור מבריסטול, נאמר לחיפה נעוריו כקדם, איננה חלום רחוק כל כך.

שבועה תארי אליפות

זה המקום גם לומר כי אסטודיולה איננה סתם עוד מעידן, כי אם אחר מעמדי תורן של הכרזת האנגלי, שיכול בשקט ובבטחה להזמין תחת אותו גג בו מסתופפים ליברפול, אברטון, מנצ'סטר יונייטד, ארסנל ומנצ'סטר סיטי. וזאת על שום מה - לא רק טני שוילה הוא מראשוני המועדונים באנגליה - נוסד ב-1874 ונמנה עם מייסדי הליגה המקצוענית ב-1888 - אלא שמכאן חטוף במסדרונותיה מגלה לא שחור משבועה תארי אליפות, שבע איות בגביע האנגלי, שלושה גביעי ליגה וגם גביע אירופה לאלופות אחר, די טרי רוזקא.

שש שנים בלבד חלפו מאז באה תוליה לרומניה וניצחה את בידן מלבן בגמר האלופות, ושבע שנים מאז שהיא הניפה את כתר האליפות האנגלי והאחרון שלה ב-1981.

מאז עבר המועדון הכביר של בריסטינגהאם תמורות רבות. וילהיאק הוא מאצטודיולה היקרה בבריטניה ולא כביר מתקיים בו כמעט באופן מסורתי אחר משני משחקי חצי הגמר בגביע האנגלי. שינויים תכופים בסגל השחקנים, ואפילו תורמים יותר במגדלים - רון סאונדרס, קן בארטון, גראהם סטרי, גראהם טיילור - ידידה לליגה המושגת שנחשפה במעידן כאסון מקצועי ושינויים, אך מיר הראשונה, והאירגון חזרה למציאות ודודה יתר, בעזרת כלים ואמצעים שרק מעידן גורל ומכוסס יכול לנצלם.

מבחינה זאת לפחות, הסיפור של אסטודיולה בשנתיים האחרונות - זה ה"וילה" שמגיעה לישראל - הוא סיפור של המגדל בראש טיילור, שאחרי 9 שנות הצלחה מרשימה עם ווטסורד - מליגה רביעית לראשונה תוך 5 עונות ומיד אחרי כן מגיעה וגמר גביע - ויותר על חוזה גוף, תנאים מרופדים והצופרים של חיל לונדון, ולהפך לגלל מעידן בליגה השניה שכל רבר וולת חורה מיידית, כמו ירין, לליגה הראשונה, ייחשב עבורו כשלון בליבוטר.

אבל טיילור הנכח שהוא טיילור בכל מקום בו יורק, ואם צריך להחזיר להפך חליפות לליגה הראשונה, הוא יעשה את זה. אחרי שהשימה הסכנית חוזר וחסלמה, צריך לראות גם ליקרה, להרמית, להחזרת עמדה ליושנה - טיילור לא יכרח מהאחריות. אורבא, התגרר הוה הוא שרוחן אותו בכדורגל, כמו שאמר בעצמו אחרי מספר שבועות בליגה הראשונה "כל כלי מוקיש עתה להפך שוב את אסטודיולה למעידן גדול. אשתי ריטה אומרת שאני זקק רק לשני דברים בחיים: לסיכה ולמילה האחרונה".

המקצועיות של טיילור, בכפיפה אחת עם העקשנות הנושאת והבארישה - ובאסטודיולה זהו לו לא מעט מאכץ כוח עם הידר ובלתי מתפשר ראג אליו שחועמר במקומו והעניק לבסוף יד

נא להכיר: אסטודיולה, שתבוא להתמודד בשבוע הבא עם נבחרת ישראל בחיפה. מה ייחודה של קבוצה זו, מעמדי התורן של הכדורגל האנגלי

סיפור של ה"וילה" בשנתיים האחרונות, קשור במגדל שלה, גראהם טיילור, מה הוא עשה וכיצד? הם הוכיחים

גשגש על התקפה

הצלחת טיילור בילה היא קודם כל תוצר של התפיסה הרומינגטית שלו ששמה דגש ראשון על חוד מושחו ומרכז שרת תוקפני. בשנתיים בוטסורד, קנה לעצמו מעריצים ומקסרנים כאחד על שיטת "הבעת רוח", כביכול, שאינם, אך בבידינגהאם הוא סינג משהו את המדיניות, הוסף לברק ולטכניקה נוסף מוצק וקשוח, וקצר פירות גם על חשדה וגם בין מבקרי, הסגרים שאסטודיולה היא מודל יותר גמיש וריאלי של ווטסורד.

מכל מקום, וילה נמצאת היכן שנמצאת - בזכות שירות המחץ שלהם אמנם רק במקום ה-14 (ומני) כשבלה אך לזכותה מספר השערים (23) החמישי בטיבו בליגה הראשונה, כמו של גוריון הראשונה בייורו. כעונת אשתקד, כשהשלימה את מבצע העפלה לליגה הראשונה, עשתה זאת בזכות הפרש השערים העדיף - כשהם 68 שערים 44 משחקים ורק מילואול הבקיעה יותר.

שמואל פורמן

שמואל פורמן

סטיב יארזוגלו

עפר שלח

יש אולי מנגים משמשים יותר לראיון עם דורון ג'מצי מחבר סאטירי הפסד לברצלונה. דורון התעורר מוקדם, אבל לדבריו זה לא רק בגלל ההפסד. "אחרי כל משחק אני משחזר את המהלכים שלי, את הדברים הטובים ואת הטעויות. הטרם של המשחק, כל משחק, עובר לי מול העיניים שוב ושוב ואני מנתח אותו לעצמי". דורון, ולת עוד נחזור בהמשך, מנסה ללמוד ולהשתפר כל הזמן, לא רק אחרי הפסדים.

אבל העניין הוא לא הפסד אחד ולא משחק אחד. העונה הזאת, אמרם, היא העונה של דורון ג'מצי. והי העונה שבה הוא אמור, לדבריו, רבים, לאתו במשחקות של מכבי ת"א ולהוביל אותה על המגרש. כשנגיע למכבי לפני ארבע עונות, היה על חק כשרון ארזי ופראי המהפך לו מקום. והיכונים שליוו את בניסוחו לקבוצה זכו לכותרות רבות ומפורסות, חלקן, לדעתו, לא מוצדקות ולא מדייקות. עכשיו, כשמונה לקטן, העבר השריט לידו באופן רשמי, אם לא באופן מעשי.

דורון מביע עד עכשיו בעונה טובה מבחינה אישית, אבל דווקא בעונה הזאת, אולי, גורש ממנו יותר. במילים "העונה של דורון" הכונה היא לכך שהעונה יותר מבשנים אחרות, דורון אחראי גם לתפוצה של הקבוצה בכלל, לטוב (כמו בדורון) ולרע (כמו מול ברצלונה).

דורון עצמו לא טנה את הניסוח הזה. "מהדברים על 'עונה של מישור' משתמע כאילו כאילו יש כוכב אחד והכל מסתובב סביבו. במקביל קבוצה עם הרבה כוכבים עם אישיות שונה לכל אחד, זה פשוט לא עובד ככה. אני אמנם קטן, ואמנם יש ממני ציטיות גורלות יותר, אבל אי אפשר לומר שהעונה בנויה עלי או על מישור אחד."

להשתפר ולגוון בכל עונה

את השינוי העונה הוא לא רואה בהכרח כתיפקוד, אלא בו עצמו, כחלק מתהליך מתמשך של שיפור ופיתוח שהוא צריך לעבור. "אני שואף למלא מגוון תפקידים רחב יותר בכל עונה. לשחק טוב בהגנה לאורך זמן רב יותר, לעשות עוד דברים בהתקפה, להכניס כדורים מנימה לגבוהים ולעזור יותר בריבאונד. בכל הדברים האלה חלה אצלי ואצל הקבוצה התקדמות בזמן האחרון, אבל כל הזמן יש עוד מה לשפר."

הדברים האלה מעלים בכוונתו התבטאויות שיוחסו לדורון בראיונות קודמים, דברים על "ידיים כבולות" ואיזורים של דראון פטרוביץ' ושיטת האחד ועוד ארבעה של ציבונה ואגרי. עכשיו דורון מרבה אחרת, וזה אולי חלק מן התהליך המנטלי המקביל להתבוננות המסודרת שלו כשחקן. "לא הייתי רוצה לשחק בקבוצה מן הסוג הזה. שחקני כך במכבי ר"ג, והעניין מן החרקים מזהל בדרגה לחץ, שנובע מכך שמצבים מסוי, ורק מן, להציל את המצב בכל שנייה נרגנה. עברתי שיא והנהא מהבדורסל הוא כמותן דקות בהן חל קודם טוב ונכון מהבחינה הקבוצתית, והכל הולך לי בכל הצדדים של המשחק. אני שואף במובן, שיגיע אלי כדורים טובים לקליעה, אבל למסור כדורים כאלה לא פחות חשוב לי."

אני מוכיח לג'מצי את דבריו של ברט ויקסור, עוזר המאמן במכבי בעונה שעברה, בראיון לחפשי. דורון, אמר ויקסור, הוא בחור טוב וכשרוני שגדל לא נכון ולימדו אותו שרק הנקודות חשובות. ויקסור גם ייחס את המנסיות הזאת לשחקן הישראלי בכלל.

"יש אמת בסענה שארץ שמים את הדגש יותר מרי על קליעה", מסכים דורון, "ואני מרבה על כולם - שחקנים, מאמנים, אחרים ועיתונות. אבל גם כזה חל שיפור, ככל שאנחנו נוהגים כמו מדינות אחרות באירופה, ומתחילים לחקת את המודל הטוב ביותר - אירל"ג. גם ב"ג ידעתי לעשות דברים אחרים ועשיתי אותם. את האגדה על דורון ג'מצי שידע רק לקלוע ולא מסוגל לשמור אפשר להפריך רק בדרך אחת - על המגרש. אני חושב שבבירתי מספיק משחקי הגנה טובים כדי שאנשים ילמדו שזה לא נכון."

משה שפירא

העונה של דורון

בדרך שאולי תוביל אותו מ"אחוז ועוד ארבעה" במכבי ר"ג

ROLE PLAYER

ב-NBA, דורון ג'מצי הוא היום הקפטן והמנהיג המוכתר, אמן כי לא המקובל לגמרי, של מכבי ת"א

התפקידים השונים האלה דורשים התאמה בלתי פוטקת

ברפרטואר, בנטיילת האחריות, בחשיבה

דורון, שחקן שמסתכל קדימה, מדבר על הדרישות ממנו היום, בעונה בה הוא אמור להוביל את מכבי

העונה האירופית התחילה בהפסד בית, והשנה, שלא כמו בעונות הקודמות, הוא הראשון שצריך לתת תשובה

דורון ג'מצי (עם שומר ראשו אפי סאן-אמינו מברצלונה, מנסה אליהו בשבוע שעבר). "תיכונך מתמיד עם אנשים"

אבל שוב היא חוזרת, המילה הזאת שג'מצי ישמע כל העונה ואולי אפילו גביע אירופה לא ימחק אותה מבחינתו. בתחילת העונה אמר צבי שרף, בעיקר אפרופו דורון, ש"מנהיגות לא נוחגים, מנהיגות לוקחים". קשה להגדיר מה היא המנהיגות הזאת ואיך בדיוק לוקחים אותה, אבל היא מסוגל ויבררים שכשאתה רואה אותו גוזמן מסדר את הלייקס ישנו - תדוך שבה מליק גוזמן מסדר את הלייקס על המגרש, הידיעה המוחלטת שלארי בירד או אייזאה תומאס הם שיקבלו את הכדור לקליעת הקלאץ' המכרעת, ההקשבה העשקה של שחקני פילדלפיה למילים הקצרות של ר"ד ג'יי בעיצומו של טייס-אאוט מכריע, הדרך שבה שחקני ניקס ותניס אומרים על טירון כמו מארק ג'קסון "הוא האיש שלנו", השובב של דבר מתקנים במכבי ת"א כבר הרבה שנים: אתה מכיס על הקבוצה ואתה רואה איך המנהיגות איננה.

ג'מצי מתחבט גם הוא בהגדרה "מנהיגות בעיני פורשור ששחקנים יכירו כך וידעו שיש בכך לבטח. שברגעים קשים הם יגידו לעצמם 'כל זמן שהוא איתנו על המגרש, ידעה טוב איכשהו, הוא ימצא את הדרך'. לקחת מנהיגות זה בעיני ליטול עליך את האחריות לכך שיהיה טוב ברגעים הקשים, והיא נבחרת מתוך זה שאתה מוכיח את עצמך מעט אחרי פנים. אחרי שאתה אומר 'חבר'ה, המשחק הזה הוא שלנו' הם מתחילים מאוחרך והמשחק באמת שלנו, או לקחת לעצמך עוד חלק מן המנהיגות הזאת. לא רק ביכולת הקלאץ' מתבטאת התנהגות. צריך שכל שחקן ירגיש חלק מן המשחק. אם מישור מונח במהלך המשחק וסובל מוטרס אספקט כדורים, צריך לשלב אותו במשחק הקבוצתי, אחרת הוא עלול ללכת לאיבוד ולהיעלם. המנהיג צריך לשים לב לדברים האלה ולבצע אותם. התפקיד שלי הוא לבש את השחקנים לגוש אחד."

אז אם כולנו יודעים את התורה, למה זה לא קורה - דורון לא רוצה להצביע על אף אחד, אבל קשה שלא לראות מן הדברים שלו שנותא הקפטן לבדו אינו מקנה בזהירות את המנהיגות הנכספת. יש מכבי מגוון שחקנים גדולים, כולם טובים וכולם רגילים לכך. לא תמיד תנסיו להפריך את הקבוצה ולהטיל מרות מתקבל בעין יפה. זה תהליך שלוקח זמן. גם עניין דקות המשחק, מצדד במיקוד חמור במכבי, יוצר מתחים וקיסורים. דורון מסכים רק לומר שההחלטה היא של המאמן וש"מם שאני לא מרצה ממנו, אני שומר בדרך כלל לעצמי. בקבוצה של הרבה כוכבים, מתבדר, צריך קטן יותר מנשיבה נכונה כדי לקחת את השריטים.

התואר לבדו לא מספיק

הבעיה היא שמנהיגות היא לא דבר שעומד לעצמו, אלא חלק חיוני במשחק קבוצתי מאוחד, בקודת התודעה של מכבי כבר הרבה שנים. "הי לא מעט משחקים בהם שחקני משחק קבוצתי, אבל אני מסכים שזה לא תמיד ככה. יש הרבה שחקנים בקבוצה שנתנו מעצמם - במשחק במספר שלא היו רגילים בו קודם, בוויטור על דקות משחק וסטטיסטיקות אישיות - כדי שהקבוצה תצליח. אבל עדיין המטע של כל שחקן הוא לרצות את הכדור. זה הטנגון של הקבוצה כבר הרבה זמן, וקשה לשנות אותו מן לילה. כשחל חלק, אין שום בעיה עם הגנה כשאנחנו נתקלים בקבוצה חזקה ועקשנית עם הגנה תוקפנית, אחרת לא תמיד סבלניים מספיק כדי להבריח אותה לשחק את המשחק שלנו, לא לאבד את העשתונות ולא לקחת זריקות רעות. זה מה שצריך לנו מול ברצלונה, אני מקווה שגור ללמוד מה לקח."

"כלי לולל בקבוצות אחרות, יש לנו גם בעיה עם הברלי הרמה בין משחקים בסטויטים בארץ ומשחקים באירופה. קשה לנו לשפוט את עצמנו וללמוד לקחים ממשחק נגד קבוצה נמוכה שסומרת איזויות ומנסה להפסיד בכבוד, שלא מכין אותנו למשחק מול קבוצה גבוהה שסומרת אישית חזקה ומיטית."

תהליך מתמשך של שיפור

שימוש עצמי ולימוד לקח הוא עבור דורון תהליך ארוך ובלתי פוסק. "אני אוהב כדורסל. יש לעיסוק הזה את המדעים הקשים שלו, בעיקר בכל מה שקשור לשמירה על הפרסיות שלך ולחיכוך מתמיד עם אנשים, שאני מסבקי לא מסוגל לומר להם לא. אבל המשחק עצמו לא מספיק לעניין אותי. אני מעריך את הכדורסל האמריקני, ובכל רגע פנאי רואה קלטות של משחקי ה-NBA. כל הזמן אני רואה דברים חדשים, תנועות חדשות שאני יכול לחקות אותן ולהשתמש בהן, עקרונות של המשחק שאפשר ללמוד רק מצפייה חזרה בשחקנים הטובים ביותר בעולם. אני משתחל לראות גם כמה שיותר כדורסל אירופי וישראלי, אם כי זה לא תמיד עובר, בגלל בעיות של לוח זמנים. אנסה לתמוס כמה שיותר משחקים של גולל-עליון המועל ת"א בגביע אירופה, למשל, ולצפות בשחקנים כמו שמיס או משהביץ' כשיגיעו לארץ."

גם התפרטותי האישית של ג'מצי עובר בדיקה מתמדת. בין צופי דורון ותקנים נוסח ויכוח נצחי בשאלה על מה הוא צריך לשים דגש - על הוריקה הקטלנית מבחינה או על הצעד הראשון רב העוצמה והבטיחות החזקה לסל. בעל חזרוב מסכים שאין מניחה בין השניים, ושזה למעשה משלימים זה את זה. "אני משתחל לגוון את המשחק שלי. בניסוח חזק מנימה יוצרת הרבה אשוריות - מסירה קצרה לשחקן גבוה, "אני מזהל אולי בעבירה או אפילו משינוי משקל, ליי אם מברירה את השומר שלי לשמור ממני דאנק. הוא גם מברירה את השומר שלי לשמור ממני מרחק ולכבד את היכולת שלי לעשות אותו, וכך יש לי יותר מרחק לקליעה. כל הדברים האלה צריכים לעבוד יחד."

השיא הוא עכשיו

למרות שבשיחה הזאת לא חיתה שום כוונה לדבר על תוכניותיו של דורון לעתיד, ומילא הוא שומר על פרופיל נמוך בכל מה שקשור לשמועות על קבוצות ג.ב.א. המעניינות בו, ודי הערה אחת על תפקיד אפשרי בליגה העולם הוא שמעבר לים מעדיה אולי על התפוסה הכללית שלו. "כשאני בחוץ מה אכיל אולי לעשות ב"ג.ב.א. אני חושב על תפקיד מוגבל במסגרת של מבונה גדולה. להיות קלע זורן טוב שיגמור תרגילים ספציפיים לתת את הדקות שלי במסגרת מוגדרת". בלי להיכנס לדיון אם אכן יגיע ג'מצי לאחריה, מי שחושב על המורץ המנטלי שבו "אחד ועוד ארבעה" - אמנם בקבוצה קטנה - ל"דל מלייד", מבין שאם הוא מתרש בו, הוא מוכן אולי לשינוי החשיבתי הגורש לצעד הבא בקריירה שלו - המעבר ממכבי האחראי רק לעצמו למבונה האחראי לכלול.

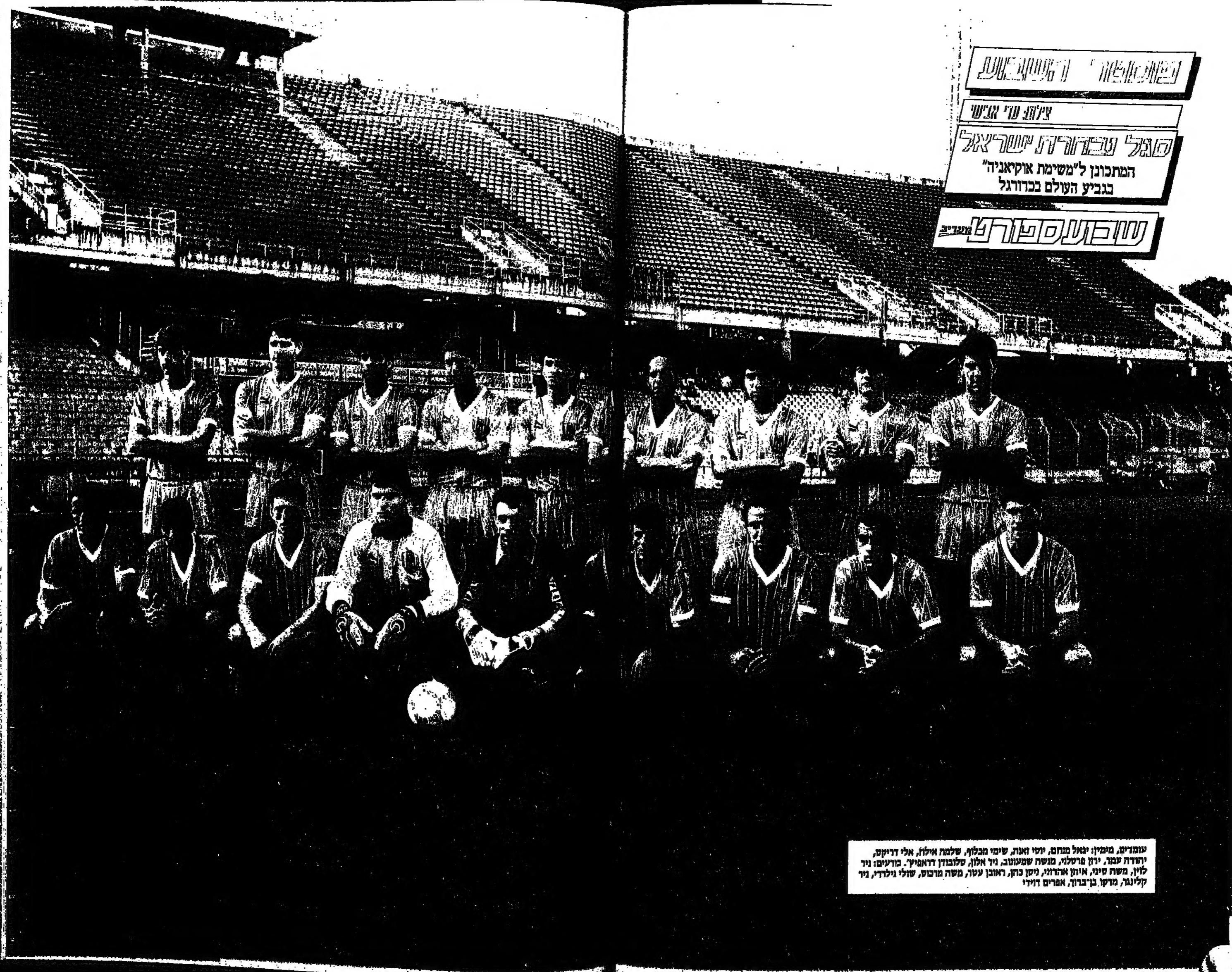
בוויכוח החיספורי בין מקסרני ג'מצי לחסיריו והאי-שמיים אין עוררין על דבר אחד - מדובר בכשרון מיטי יוצא דופן בקנה מידה אירופי ובקלע טבעי ברימה עולמית. הרבה אנשים טוענו בצדק שדורון עדיין לא הוכיח את עצמו במסגרת של קבוצה גדולה עם אנגרי ענק בקנה מידה אירופי. אבל כמו שגורמה לי שועלה מן השרות שלמעלה יש לו את התכונה החשובה מכולם כדי לעשות זאת - רצון עז ללמוד ולהשתפר. עם ההזדרכה והכוננה ליד השחקנים והכוננים והמסגרת חשיטה והכוננה עם המניה נכונה של הגורמים שמעליה, התכונה הזאת יכולה להביא אותו להגשמה הרבה החלומות שלו ושל הכדורסל הישראלי. ג'מצי הוא בן 27, אלה הן שנות השיא בקריירה שלו. בעברתה טובה, לא רק העונה הזאת אלא גם אלו שאחריה עשויות להיות העונות של דורון.

משה שפירא

מכבי ת"א

צילום: עדי ארזי

הכרזת תוצאות

מכבי תל אביב

צילום: טדי ארצי

סגל מכבי תל אביב

המחנכים ל"משימת אוקיאניה"
בגביע העולם בכדורגל

שבעה ספורטאים

עומדים: מנחם יואל מנחם, יוסי זאנז, שימי מכלוף, שלמה אילון, אלי דריקס, יחודה עמר, ירון פרסל, משה שמעוני, ניר אלון, סלובודן דראמיץ. כורעים: ניר לוי, משה טייטל, איתן ארזוני, ניסן כחל, ראובן עטור, משה מרכוס, שולי גילדי, ניר קלינגר, מרסו בן-ברוך, אמריס דויד

אלכס פרלסמן

אמשר להגדירו ככדורגלן המיוחל ביותר בליגות הבכירות בישראל. תחומי עיסוקיו מגוונים בצורה מדהימה וזקף לזכותו תואר כשחקן: מנגן בגיטרה קלאסית, מועסק למרסדסו כסכנאי אלקטרוניקה מוזנח, המפליא בתיקון מכשירי קשר. בעבר שיחק גם כדורסל.

אבל על הכל מאפילה השנה בעיניו הצלחתה המסחררת של קבוצת הכדורגל שבה הוא הקפטן, היא, הפועל רמת'גן, צועדת בביטחה לקראת עלייתה האפשרית לליגה הלאומית. השגיה משישמים. יש לה יותר נקודות טבלה מכל שאר 27 הקבוצות בשכתי הליגות הבכירות (34). היא צברה 11 נצחונות ב-13 משחקים ורק הפסד אחד, והוא, הקפטן והמנהיג הכלתי מעורר שלה, הכלם הקימי אריק גילרוביץ, מחבשם מהצלחת זו כחום הסיבוב הראשון.

מעטים יודעים כי ערב מתחת העונה, הסתמנה אפשרות מעשית לפיה ייפדר אריק מר'גן - אליה הצטרף מקבוצת חבת הפועל גבעתיים לפני עשר שנים, כשעבר להצטרף לצה'ל. הקבוצה שאותה לו ויתרה הפועל טבריה, והמר'גן עזר על סף סיכום פער של כמה אלפי רולרים בין סכום ההשאלה שתבעה ר'גן לבין הסכום שטבריה נאותה לשלם, הקפיא את מימוש העסקה. בזמנך, הטיל מאמן ר'גן לאון קונסטנטינובסקי ומו על העברתו ואפילו איים בהתפטרות. אריק נשאר. מאוחר יותר קיבלה ר'גן פניות ממועל פ"ת וממכבי נתניה, שאף הן האמינו ביכולתו של גילרוביץ לסייע להן. ר'גן עצנה להן פעמים בשלילה.

טעם מתוק

אריק איננו מצר על כך שנשאר בר'גן "רציתי לשחק בלאומית, כי האמנתי שזו הדרך שלי להיות בשוקם. אותה יכול להיות שחקן מצטיין כמה שנים בליגה הארצית, לשבור גם על יציבות - ובכל זאת בקושי יידעו מי אתה, חשבתי גם על כך שרק אם אשחק בליגה הלאומית, אוכל להגיע לנבחרת. כי אתר החלומות שלי הוא לשחק בנבחרת ישראל, ברומא 1990. אבל אם אצליח להגיע ללאומית תודות לעלייתה של הקבוצה שאני אוהב, הטעם יהיה יותר מתוק. ואני מאמין שיש לנו סיכוי טוב מאד".

הוא מסביר שיבנה הוא הדיבר והיחידה של ר'גן על הכרטיס המיוחל, ולא רק בגלל ששום קבוצה אחרת לא הצליחה לשמור כמותה על שער נקודות סביר (9). מאלפות תחרות, יבנה נראית לי קבוצה בשלה ויציבה. האוהדות יכולות להפסיד פתאום בצורה בלתי צפויה ליריבות מתחתית, כמו שקרה השנה למכבי פ"ת נגד יוה"א. אבל למרות שיבנה לא תוחר בקלות, אני מאמין שלנו יש כלים טובים יותר לעלייה. שלד השחקנים שלנו הוא ברמה גבוהה. מלבד זה, יש לנו יתרון על יבנה בכך שאנו מתייחסים לכל משחק כמו אל מלחמת עולם. אני משוכנע כי אם נגיע למשחקי האליפות עם סער נקודות כמו היום, זה יספיק לנו לעלייה". סיבה נוספת לאופטימיות של הקפטן היא קהל האוהדים המתעורר של ר'גן "ביום ו' תארוזו הגיעו שני אוטובוסים של אוהדים לשמערם, למשחק שלנו נגד טבריה. אנשים סיפרו לי שהיו עוד 100 איש שרצו לנמק, ולא היה להם מקום באוטובוס. כשראיתי את האוהדים האלה, היו לי דמעות בעיניים. לראות אותם מעוררים אותנו לפני המשחק, זו היתה תמונה שזיממנו לי את הלב. כשעלינו למגרש, אמרתי לשחקנים, שבשביל אוהדים כאלו אנחנו צריכים להתאבד. אני מאמין שלכבודם עשינו במחצית השנייה נגד טבריה בית'ספר לכדורגל".

אירושו אוהדים רבים מאלה בהם שאריק איננו מוכר, עוצרים אותו באחרונה ברצועות גבעתיים, ושואלים שאלות משאלות שונות על מצב הקבוצה. "זה מתכבט גם בכך שאנחנו מוכרים במשחקים האחרונים לפחות אלף כרטיסים, כל שבת. יש מוטציאל רב לקהל האוהדים שלנו".

בניגוד לעונות קודמות שבהן הוחרר כאחד

מיושם פורט

הקליק האדיר

"לא יכולה להיות לשחקן כדורגל הרגשה טובה יותר מאשר כשהוא יוצא למגרש מבית חם, ויוצא שיש לו לאן לחזור: למשפחה נשאלה, אמר אריק, אני 'מטורף' על אחתי. אני ועל הילדה ובלונדינית כחולת עינים. בקירוב בת שלוש".

אנחנו נשואים 5 שנים, נמצאים יחד 10, מתאימים זה לזה כמו ספטה, כמו שקע לתקע. יש בינינו קליק אדיר - אולי משום שאנחנו מנגנים באופי: היא יותר שקולה ורצינית ממני לבבית, יפה וחכמה. או מה אפשר לדרוש יותר?"

איק ירד מהשחמט

אריק גילרוביץ' התמכר למשחק המלכים בהיותו בר מצוה "אותו זמן והתחיל בעולם הסגור של השחמט, בגלל הסיפור של המאבק בין כובי פישר לבורים סמסקי. למדתי לשחק לבד, תוך הסתכלות במשחקיהם של אחרים, והצטרפתי למרכז נוער קהילתי. שיוחקי גם במיסגרת אוליפיות בתי הספר. באלפות המדינה לגדע עד גיל 18, ויחתי במקום הרביעי. אבל באישה שלב הכנתי שאני לא יכול להתקדם גם בשחמט וגם בכדורגל - והורדתי את ההתעניינות בשחמט לדרגה שולית".

לא מתחת היתה הצלחתו בגבינה "למדתי 4 שנים גיטרה קלאסית. ניגנתי בקונצרטים, והיו לי כמה הופעות מול. גם עם הבגינה הפסקתי כשהכדורגל נכנס חזק לרם שלי. אבל עד היום, יוצא מרי פעם שאני חוסם קטע של בגינה. זה כף אמיתי".

אריק גילרוביץ' (משחק ששיבש עם בוז הקטנה, למעלה) ומתאמן עם הכדור, משמאל: "בקבוצה יש לנו שלושה תחרותיים"

החץ מרמת'גן

רמת'גן, למרות שמאמנו בכדורסל, בני שומר, ניבא מלך השערים הבולטים בר'גן (5/1984) היה מלך השערים שלה, עם 9 כיבושים, אריק מתנודד השנה, בינתיים, מהבקעה: "אני שמח שיש לנו קבוצה שלוש תחרותיים - רונן דרין, שוקן גומר ודני אשכנזי - וגם הקשר יוסי שמריה מבקיע. לכן לא עוקים לי בנושא הבקעה, ויכולים לוותר על הגולים שלי. אני מתרכז יותר בהגנה, אבל בליה אני חולם על גולים. מבחינתי, התאגד הכי גדולה בכדורגל היא האכסטוה של הוגל".

בעצרת כחולץ המועל גבעתיים, כונה "צוציק" "אריק הקטן" - כי היה הנמך בכדורגלני הקבוצה. במקביל, שימש רשם בקבוצת הכדורסל של הפועל

התקדים, למעט שוקר. לעשות משחק אריק בן ה-29 בקביעות בהרכב החשף של ר'גן רק בחמש השנים האחרונות. בעת שיתוף הצבאי התגורר שנתיים מפעילות. תפקידו במהל לא איפשר זאת. היה שם שנה בקבע ולכן תוקפת להגיע לאימונים. עם שחרורו, איבד כמעט שנה חמישה, בעקבות מחלת צהבת שבה לקה ושבר נד. נקרא אז לשני משחקים, בניסיון להציל את עתה הוא מתכוון להחזיר את הגלגל לאחור. מסין שנהלות "אימפריה" עוד ישמעו במגרשים הארמיים משיח אלמי אוהדים נלהבים של ר'גן.

אריק גילרוביץ, קפטן הפועל ר'גן, המליכה בראש הליגה הארצית ביתרון של 9 נקודות על יריבתה הקרובה ביותר ועם מספר הנקודות הגדול ביותר בשתי הליגות הבכירות (34), אחרי 13 מחזורים, הוא טיפוס ייחודי בכדורגל הישראלי ■ חולם על עלייה ל"לאומית", על הופעה בנבחרת ישראל בגביע העולם ■ כיום אינו מרבה להבקיע, כמו בעבר ■ יש לנו קהל פוטנציאלי מעולה

הכדורגל

מיושם פורט

כולו חן

תחשבו על התיאורים הקלאסיים של תרבות הכדורסל מרחובות ניו יורק: "חלק כמו משי", "שירה בתנועה". תוסיפו לזה תיאור שהעניק מעט מי שהיה מאמן הלייקס, מול ווסטהאוס, לשחקניו ג'מאל ווילקס: "קליל כמו מתיחת שרשרת". תחשבו על השחקנים שמגלמים אותם היום לא בג'ינס, לא אייזאו, אפילו לא ג'ורדן. אבל אלה אותם רואה את המאמן והכותב משולבים בשירה. יותר מכל שחקן אחר ב-NBA, איש המשי של היום הוא אלכס אינגליש.

אינגליש נמצא עכשיו בעונה ה-12 שלו בליגה. שנים שוחק במיליוני דולרים, שנה חצי באינדיאנה, ומאז 1980 הוא בדנוור. הכניסה לעצמו כרטיס חבר באחד מהמועדונים היוקרתיים ביותר בכדורסל: מועדון 20,000 הדולר, שבו חברים מועד מעשה - כמו בראד, צ'מברליין, ריי ג'יי ורנסלי. אינגליש עשה זאת זה עם יותר מ-50 דיוק מחשבה ולמעלה מ-80% כעונשין - מבלי שמישהו יאמר עליו אי פעם משהו חוץ משהחיים. אינגליש, על המגרש והמחנה, הוא נקודה אחת רומנטית, חצי צער אחרי הלייקס, מעולם לא במשך ממש, אבל המיד מתגבש אליו בצערי תורו.

הפעם תאוריה ששמו הופיע בכותרות היתה לפני משחק האולסטאר, לפני שנתים. אינגליש, חמש פעמים אולסטאר לפני כן ועוד פעם אחרי כן - בין היתרים מכלים שבע שנים רצופות - כעת, זה דבר די גורד אצלו, על שחקניו לקבוצה, לפאזיס "טוטו" ליוור, לא נבחר. הציץ ליותר על מקומו ולחשבוניו ללייור. הבהלת הליגה לא הסכימה, וישאף נשאר בחוץ. אבל אחד היו רואים בצער כזה תעלול פרסומית, אבל אצל אינגליש איש לא מפסק כבעת המוחה.

רנדר היא קבוצה מיוחדת במינה ב-NBA. אין לה סנטר רומינגטון, אולם בניגוד לקבוצות האחרות התמדת מרכיב חיוני זה, אינה מתמסדת בתחליטים אלא יוצרת שיטה שבה שחקניו מתגבר על התבונה, רגל מן, חמאמן הבעוני והמערע של חאגאנס, משחק עם חוקה המצאת המצאה כחוננה מתמדת, כשכל שחקן חוסם לאחר וכל שחקן מסוגל לקפוץ. שחקני המפתח הם קלעים מצויינים באינגליש ולייור, והגנבהים - ריי שייס ובליר רסמונס, מסוגלים ויודעים לקלוע מכל מקום. הרכיב כזה פגיע, מכובד, מול קבוצות עם סנטרים חזקים כמו הלייקס או הוקס, אבל כשהוא במיטתו והאמשים מדויקים - קשה מאד לעצור. אמשקו נעצור האנטוס בוצע הגור המערבי, אחרי שניצח במשחק הראשון בראלאס. אלמלא פגיעות ליוור היו מסוגלים לעלות לגמר מול הלייקס. מן האינגליש שנה את הרכיב התורו של רנדרו כעבר המתחית הראשונה של ימי הקורא הקדשה למשחקי החשיפה לעונותיו למשחקי הים "מקניקולס ארינה" של חאגאנס, מלא כמעט בכל שנה.

אינגליש הוא בודד מרכזי בשורה הדרוץ ויהי של מן. יחסית לתפקידו - סמול פורוורד - אינו נבחר לפרסום. הוא מוליד עתה את ההתקפה

אלכס אינגליש, הבורג המרכזי המקסים ומעורר ההתפעלות שבשיטה "המשוגעת" של דנוור. מכתבה עתה קצב מטרף, הסר תקדים בליגה. טיפוס של קלאסה במגרש (מולך סלים) ומחוצה לו (כותב שירה, הופיע בסרט מיוחד במינו) הסיבה ל"רוץ ויהי" אין בדנוור סנטר רומינגטון - ואינגליש ב"סטיל" שלו, נוחה על התחנות

אלכס אינגליש

המשוגעת של מן לממוצע של 135 נקודות למשחק קצב שיא בתולדות הליגה. לא מכבר במשחק מול הוקס קלע 41 נקודות. ליוור קבע "טריל" ראלי "פאט" הוא אלוף היראבלים המשולשים בליגה בשנתיים האחרונות) ומייקל אראמס, האלף המשוגע, ירה שלוש שלשות. זו שיטה מן וכשהיא עובדת, הנאגס מבצעים.

ספרי שירה

גם מחוץ למגרש אינגליש הוא קלאסה שירים כמה ספרי שירה, שנמכרים טוב בדנוור לא פחות מהביוגרפיות של ג'ון אליוו: פעיל כאן סטור מפעיל צדקה ותעלולות חברתיות בקולורדו ודרום קרוליינה גם הופיע בסרט "אמזינג גרייס וצאק" - סיפור על ילד שמגיש ספרטאים לאבא למצ' שלום עולמי, נשעם נאיבי, אבל מי שמכיר את העצמה וההשפעה שיש לספרטאים בארצ' יורק גילם רמת של שחקן מן. בוסטון סליטקס - זה היה מור לרכיב.

אבל התנועה על המגרש והאצילות שמתחזה לו, יוה אותו מייך. גם הכינוי של הרמות בסרט התאים לאינגליש בלבדו AMAZING GRACE. תן מעורר התפעלות.

ספר חדש אלכס דורון

"חדר ארוכה לתהילה" - שלושה כרכים והם הסטוריה המקיפה ביותר על הספורט השחור בארצ' ותקרא כפי מחבריו: "הסטוריה של הספורט האפריקני-אמריקני" - ממקד אליו כימים אלה את תרומת ליבה של התקשורת האמריקנית, לא רק ככלל מה שנחשף בין 1262 עמודי (ניו יורק טיימס) כינה זאת "יותר מהסטוריה - צעקת מראה שבה נחשפים חסאים ישנים", אלא בעיקר ככלל הבתביס-החשפים, ובראשם, לא אחר מאתור אש, המנסיאי השחור הראשון שהיה מלך "הספורט הלכי". זה בלי ספק אחד התיכונים המקיפים, והרדיוס והחשובים ביותר על נושא ספורט, שפורסם בארצ'ה.

אש היה השחור הראשון שזכה באליפות הפתחה של ארצ' (ב-1968) וגם בבתו ווימבלדון (1979). אחד כי נתמנה קפטן נבחרת ארצ' ל"גביע רייז" והאלץ לפרוש מכל הפעילויות הללו, עקב מחלת לב.

חמש שנות עבודה

בראיון שהעניק בעקבות הופעת חיבורו הענקי שנכתב יחד עם קיפ בראנץ', אוקאניה צ'ולק ופראנסס האריס, הוצאת דורון, ניו יורק, סיפר כי כשהחל לעבוד כתור לספר, גילה לתורתמו כי במטריה הצבורית הענקית בניו יורק, יש רק ספר רציני אחד העוסק בנושא הזה: "האבשים במסדר הניצחון", בינו גנאי בספרו, חיבורו של ארווין ונדרסון מ-1938. משום כך נתמסכה העבודה של צוות אש חמש שנים והתוצאה סקירה יסודית, שזכתה לשבחם רבים ומקיפה יותר מ-370 שנה - 1619 ועד ימינו והכרך הראשון עוסק בשנים 1619-1918, השני ב-1919-1945 והשלישי מ-1945 והלאה.

הסיפור המרתק ביותר, ללא צל של ספק, הוא על אודות המאגף ג'ק ג'ונסון, איתור אש מבנה אותו "הספורטאי השחור הכולט ביותר ואו המשמעותי, כמד המשל (יותר) בכל הממנים". אפילו באיגורף - הספורט היסודי והמסור יותר מבין כל הענפים שבו פנים חדשות, בני מתיים, פשוטי עם, נזכרים ברך כלל להורמנט כדי לטל לעצמם דרך לפיסגה - נאלצו שחורים להאבק קשה. ג'ון ל. מאליו, מספר אש, האלף הראשון שהוכר על פי חוקי המגרש סקווינבריי לעשה הראשון שהשתמש בכפפות) אחר פניה לא "אמאגף עם כוש, מעולם לא עשיתי זאת, אינני שכן לזה אינני רוצה, לעולם לא יחזיקו אותי לזה". ג'ק ג'ונסון נולד לפני 110 שנה וקיבל את התרומת שלו להאבק על הכתר במשחק כבד, רק לאחר מירוף מסופר אחרי יריבו. האלף באותם ימים, ג'ים ג'ריס, סירב לפגוש אותו בזירה וגם הוא נתמסר ל"חוליה" לא אתאגורף עם כוש נציגו. אם יעבור ידושו זאת, אפרשו. אם ג'ונסון רוצה קרב על התואר, הוא יעבור למצוא משהו אחר לעניין זה. אם אמר את כחרי בקרב, הוא יועבר לראשו של אש לבן אחי, אני לא אתאגורף עם צבעוני... עניי ברה מהתמרדות זו משום שאני פוחד מלונגון, אני מסוגל למרוא אותו כפי שעשיתי לפני".

ג'ונסון נתגלה בהמשך מלחמתו כאחד מבצעלי המהפכה בורה, ובמבין מסויים קרם בלי ספק לפעילותו, מחמיר עלי. הוא לא יתר על וכו' - נוצים נאלץ לפרוש.

דגל לבן

קרי ושמו תומי כרנס זכה בתואר שנתפנה ג'ונסון ומנהל פתח במידות אחריו כדי שיסיים להמשיך עמו. המירוף התנהל ממש על פני כל מור הארץ (ו) לבסוף גרר כרנס את ג'ונסון למסעילת הדרושה - והקרי כיניהם נעדר - שם הצטרף לפני 80 שנה.

פד עם תחילת ההתמרדות, השמיץ ג'ונסון נהנה ונהנה שבבמה להספוריה: "מי אמר לך שאני שחור כיניו לפתח אתה לבן, תומי - לבן ממש שם דגל הכניעה. שער מעם תטיל כאן בזירה,

ג'קי ג'ונסון, "מכונת האיגורף היעילה ביותר בכל הזמנים", נחשב עתה לספורטאי השחור המשמעותי ביותר בהסטוריה. מיהו זה? מה ייחודו? ספר, בשלושה כרכים, שכתב המנסיאי ארתור אש, סוקר ארת ההסטוריה בת 370 השנים של הספורט השחור בארצ' בריבור חושפני מיוחד במינו.

ג'קי ג'ונסון, המאגף הדורון אותו...

הבולט ביותר

לפני, ואמנם ג'ונסון זכה בקרב בקלות מרהיבה ונהנה לזכות כריים, ששנת דם מיר מהמחיה. מיר בעקבות הצאתו, הופעל לחץ ארוך על ג'ריס לחזור בו מפרישתו. המסר ג'ק לונדון ליגנן (הג'ק) פירסם עצמה שבה נקרא ג'ריס להשיב את הכבוד לג'ק ולענות מיד את משקו והקלא בקליפורניה כדי להתייצב בזירה - והא עשה זאת במסגרת ההכנות לקרב, נתכבד ג'ריס בכינוי "התקוה הלבנה".

זה נפגשו בכוכב לוחם של יולי 1910 בינו, מרינה נוצרה - וגם זה היה קרב קל מאד לג'ונסון. הוא הבחין במהלכו במאליו, שישב ליד הזירה בתקופה של בעל מור בינו יורק טיימס. מאחורי מאליו ישב יריבו ג'ים קרובט (מי שנשל מאליו) את התואר ב-1892, למאליו אחר במתירה ג'ון, האני חשתי שהגרש הזה (ג'ריס) יודע להכות". ולקורבט העיר ג'ים, מאחור מיר לעשות משהו הנכר של "חוליה". בסיבוב ה-15, כשניו שותתי רם, כבד ג'ריס מנהליו הטילו מבנה לזירה אחד מור הארץ (ו) לבסוף גרר כרנס את ג'ונסון למסעילת הדרושה - והקרי כיניהם נעדר - שם הצטרף לפני 80 שנה.

הסתבר עם החוק

לאחר הקרב הזה המשיך ג'ונסון לנהל חיים מאד ראחוניים, הבליס את הנאות המפורות שלו. מי שזכה בשעו "מכונת האיגורף היעילה ביותר בכל

הכרזת מלחמה

ההתקפה הראשונה

העשבונו במזמור הללנה הלאומית והארצית מינימום הפרס הראשון:

מה יהיה? יהיה טוטו

סך כל הפרסים:
2,200,000 ₪ כולל העברה.

המועצה להסדר
והלימודים בסניפים

תחזית למחזור 16 בטומו

1. התרעל במים - מבטי וזמרה.
 2. גזירות של כ"ט התחילו ברשימת
 3. ידועות וזמן קצת מנשכות. שעה מאת
 4. להחליטן שחזרה ודקאו מן מבטי י"י
 5. שעה אחרת וזמרה חזרה ידועות
 6. גזירות ששנים המסידה. קשה
 7. אבל אפשרי. מושלם.
 8. תחול - התרעול פיה. כשה
 9. שבעה יצאה לן שבעה 0-2 במגר
 10. ידועות ידועות. כשה קצרות
 11. שבעת התחולות. כשה וזמרה מן ת"י
 12. שעה חזרה.

חק שני ברכות א. 2.
 1. התרעל א. 2.
 2. לים 1-2) א"ת שחזרה. כשה ידועות
 3. מכות יצאה לן. כשה ידועות
 4. ידועות ידועות. כשה ידועות
 5. ידועות ידועות. כשה ידועות
 6. ידועות ידועות. כשה ידועות
 7. ידועות ידועות. כשה ידועות
 8. ידועות ידועות. כשה ידועות
 9. ידועות ידועות. כשה ידועות
 10. ידועות ידועות. כשה ידועות
 11. ידועות ידועות. כשה ידועות
 12. ידועות ידועות. כשה ידועות

3. בני יהודה - שמשון. גם שתי
קבוצות אלו ניצחו במשחק הרוץ בשנה
שעברה. מצבה של בני יהודה נראה
רוץ ושמשון לא אוהבת להפסיד משי

שיטות מל'אות

לעשירים	הגיוני	המזעזעת	סולדי
2×1 $\begin{array}{c} \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \end{array}$	2×1 $\begin{array}{c} \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \end{array}$	2×1 $\begin{array}{c} \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \end{array}$	2×1 $\begin{array}{c} \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \\ \times \end{array}$
שלוש	שלוש	שלוש	שלוש
במילים	במילים	במילים	במילים
432	256	64	16
טורים	טורים	טורים	טורים

[illegible]

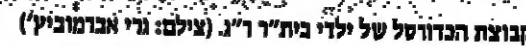
18 עובדי ספורט

[illegible]

	(לאחר המנוח הרב)	
34	9-23	הפעל תמרגן
25	7-18	מכבי יבנה
21	13-17	הפעל דודו
20	13-17	מכבי יפו
19	9-14	מכבי מתחזקה
18	15-15	מכבי שורם
16	10-11	הפעל ע"ר
16	12-12	כיתד רמלה
14	16-18	מכבי עפולה
13	13-13	כיתד צפת
12	21-12	הפעל יבנה
12	11-6	מכבי סג'רה
10	13-6	הפעל כרמים
9	18-8	הפעל יעד

**במעם השניה ניצחו
העונה במעל 100,
היחידים שעשו זאת ■
הפסד בכורה לצעירי
עפולה (נערים) ■ מכבי
ברוך ת"א ממשיכה
"לדרוס" כל יריבותיה**

המועל כפר ויתקין (ילדים, שומ' רון) היא הקבוצה הראשונה שהשיגה העונה בצינון שני של מעל 100 נק' דוח כנצחון את בית יצחק 100-10. המועל אשדוד (דורס) א' וכתה בניצחון ראשון ב-100 (על אורן גדרות 119-17).

40, ידוע חדרה - כפר ותיקן 59-60. אלצ'ור
שרון בני חור השני - אלצ'ור
בתניה 64-72, מכבי רעננה - אלצ'ור
רעננה 74-78, מכבי רעננה - בני
החצילה 55-11, חור השני - מכבי
בתניה 61-74, חור השני - מכבי
רעננה 79-87, מכבי רעננה - בני
החצילה 84-97, מכבי רעננה - מכבי
בתניה 84-97, מכבי חור השני - מכבי
בני בתניה 81-87, מכבי רעננה - מכבי
בתניה 62-65.
תש"א אור קריית אונו - בני
ברק 63-65, קריית אונו - אנדריי ר' 7
57-63, מכבי נתניה - הרצליה 78-
83, כורד ח'א - אנדריי ר' 80-85
אור קריית אונו - אנדריי ר' 80-87
כורד ח'א - אורן קריית אונו 87-
90.

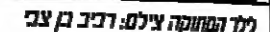
בבעת כורד 76-83, אלצ'ור אשרד -
אלצ'ור הפועל 84-88, אלצ'ור אשרד
לח - אשקלון הפועל 92-94, אשקלון
אשרד - אשקלון הפועל 97-101,
87-86, אשקלון הפועל - בבעת כורד 86-
אלצ'ור אשקלון - אלצ'ור אשרד
68-71.
ידוע בני בת - רביכיים 82-88,
עומר - אשקלון עומר - אשקלון
כור שבע 66-88, מכבי כור שבע -
עיד 88-90, הפועל כור שבע - רבי
כורד 92-98, הפועל כור שבע - שער
הנגב 73-75, עומר - 75/74, נת -
54-82.

ילדים: הפועל ת"א
קלעה רק 11

ריח - בני כרמאל 17-59.
דוהלה אלצ'ור אשרד - אהא -
קריית שמואל 43-39, קריית ים -
שלוט ים 71-60, יבאח חיפה - קריית
ביליני 36-50.
בתניה תיורה חדרה - ערס סתה
19-60, ערס סתה 74-72, ג' כרס
אל - ג'ת 54-52, בנימינה - בבעת
אלונה 92-98.
שמואלקן - בבעת חיים מאזור -
מכבי בתניה 43-51, מכבי רעננה - אבן
מכבי 55-47, משמר השני - אבן
יורה 55-48, בבעת חיים מאזור -
אלצ'ור בתניה 46-62.
בתניה מכבי כרמאל - אלצ'ור
ררם 40-38, תופר אבן יורה - צעיר
משמשה 48-25.
שרון רקל כפ"ס - בני חרצליה

[illegible]

(continued)

הַכֹּהֵן הַקָּדוֹן יִהְיֶה
בְּעִיר חֵלְאֵיב
מִדְּשֵׁאָה שֶׁם צִוְּנוּ
וְעֹנִים נִצְּחִים.

הַכֹּהֵן הַקָּדוֹן יִהְיֶה
בְּעִיר חֵלְאֵיב
כְּלָלִים מִדִּי חֵם
לְשֹׁתָה מִחֲסִדְּכֵי.

ב"כר והדור
סמלים שטופו אור.
איהם בבהשים
קעט על ומקור.
ב"כר והדור
תחת שתי יונים
מחפשות נח לשון
נרק נח על נים.

22

חולדו בשריו, כן בל חוליו מלך שם
מלכותו עם כל דוקא בשעת ששקם
בשר דירת מגורים בויסקינגטון
שבאמריקה. זה עלה לו ביוקר – שחנה זו
הביאה למסחר.

כאשר התקשר למכור במלחמה כן
דוריה שאחר חורף, שם המלחמה, כן
ירושם של שיתוף חוץ מופיע בחשבונות
התשלום. יחד עם מספר התשלום שאליו
התקשרה, הודעתו מספר לזאת המלחמה
קיבל בעל הדירה את חשבון התשלום. הוא
הודפס בחשבון חשבון תשלום בלתי מוכר
לו וסמך על כל אמצעי מחשבוני של
הביא בסמוך של דבר למעשה של המלחמה.

שלושה מלחים נוספים מאותה אגודה
טבועה. ***
רחל שי

[illegible]

דברי חכמה

משהו יוצא דופן

[illegible]

מִבְּרֵית הַחַיִּים
מִבְּרֵית הַחַיִּים

אָבִי, יֵשׁ פֶּסַח הַלְלִים בֵּין סִמּוֹן וְיֵהוּ
הַדְּבָרִים שֶׁנֶּאֱמָרְתָּ רֵאשִׁית, כָּל פֶּסַח מִזְמֹר
שֶׁמֶת מִשְׁנֵה, אִתְּךָ לֹא הָיָה מִתְּחִיל עָלָיו
בְּעִזְזָתוֹ, לְמַעַן לֹא יִקְרָא מִשְׁנֵה מִשְׁנֵה
מִתְּחִיל בְּעִזְזָתוֹ, כִּי
שֶׁמֶת, וְאַתָּה דָּוִד הַלְלִים הַלְלִים דָּוִד.

מחפשות הן לשווא

את כל הימים המשימים שקדונו לו.
אנו לא היה חוקי טורח יום ויום מבלי
בית הספר, לא היה מקבל תפקיד יחיד
הקונטרס אותו עם הקורא, וכך לא היה
קורא "המחנה". אנו צריכים לעמל
הקורא ימים יצילים כדי שפגל חתיה
המחנה ימשיך לו "מחנה".

ועבדים למעמדם לזרה פתאום שואבלי אי

החוקים שנקבעו על ידי ממשלת ישראל, אשר נכנסו לתוקף ב-1950, היו:

- 1. **חוק השבות** - חוק זה נקבע על ידי ממשלת ישראל, אשר נכנס לתוקף ב-1950. מטרתו הייתה להקל על עליית היהודים לישראל, ולתת להם זכויות שוות לאלה של אזרחי ישראל.
- 2. **חוק האזרחות** - חוק זה נקבע על ידי ממשלת ישראל, אשר נכנס לתוקף ב-1952. מטרתו הייתה להגדיר את האזרחות הישראלית, ולתת זכויות שוות לאלה של אזרחי ישראל.
- 3. **חוק הלאום** - חוק זה נקבע על ידי ממשלת ישראל, אשר נכנס לתוקף ב-1952. מטרתו הייתה להגדיר את הלאום הישראלי, ולתת זכויות שוות לאלה של אזרחי ישראל.
- 4. **חוק העבודה** - חוק זה נקבע על ידי ממשלת ישראל, אשר נכנס לתוקף ב-1950. מטרתו הייתה להגדיר את העבודה הישראלית, ולתת זכויות שוות לאלה של אזרחי ישראל.
- 5. **חוק הרווחה** - חוק זה נקבע על ידי ממשלת ישראל, אשר נכנס לתוקף ב-1950. מטרתו הייתה להגדיר את הרווחה הישראלית, ולתת זכויות שוות לאלה של אזרחי ישראל.
- 6. **חוק החינוך** - חוק זה נקבע על ידי ממשלת ישראל, אשר נכנס לתוקף ב-1950. מטרתו הייתה להגדיר את החינוך הישראלי, ולתת זכויות שוות לאלה של אזרחי ישראל.
- 7. **חוק הבריאות** - חוק זה נקבע על ידי ממשלת ישראל, אשר נכנס לתוקף ב-1950. מטרתו הייתה להגדיר את הבריאות הישראלית, ולתת זכויות שוות לאלה של אזרחי ישראל.
- 8. **חוק התחבורה** - חוק זה נקבע על ידי ממשלת ישראל, אשר נכנס לתוקף ב-1950. מטרתו הייתה להגדיר את התחבורה הישראלית, ולתת זכויות שוות לאלה של אזרחי ישראל.
- 9. **חוק המס** - חוק זה נקבע על ידי ממשלת ישראל, אשר נכנס לתוקף ב-1950. מטרתו הייתה להגדיר את המס הישראלי, ולתת זכויות שוות לאלה של אזרחי ישראל.
- 10. **חוק המבחן** - חוק זה נקבע על ידי ממשלת ישראל, אשר נכנס לתוקף ב-1950. מטרתו הייתה להגדיר את המבחן הישראלי, ולתת זכויות שוות לאלה של אזרחי ישראל.

מסודר ונמצא דפוס מן השלל - מה טוב. פ

נוכל לחיות חיים המעניינים לא פחות
מספרים, ואלי חנה.

ציון: חמי מסר

مكتبة من الأهل

